

Derudover er der en række konkrete problemer i selve forslaget, f.eks. det, at en lang række af de børnefamilier, som burde have glæde af det, netop ikke får det, fordi man har lagt en karenstid ind i det. Således bliver alle de familier, som har en løs tilknytning til arbejdsmarkedet i kraft af deres arbejde – bygningsarbejde og lignende – ikke omfattet af det, fordi de ikke optjener ret til at gøre brug af omsorgsdagene.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg da gerne sige, at jeg kan bekræfte, at LO-formanden har tilkendegivet, at han har fejlbedømt situationen. Og dér tror jeg i øvrigt det er meget væsentligt at forstå, at de faglige ledere under den første runde forhandlinger om overenskomstfornyelsen faktisk ikke havde lyttet tilstrækkeligt til, hvad græsrodderne ønskede. Og de ønskede netop mere fri tid og længere ferie, og derfor har kravet om en sjette ferieuge været meget centralt fra fagbevægelsens side og efter nedstemningen af mæglingsskitsen også fra LO's side.

Formanden:

Hr. Mogens Andreasen som ordfører.

Mogens Andreasen (DF):

Vi står så over for det indgreb i konflikten, som alle vel havde forudset, for der var jo desværre ingen muligheder hos arbejdsmarkedets parter for at finde et forlig, og der var heller ikke nogen vilje til at lade forligsmanden indgå i forhandlingerne til slut.

Dansk Folkeparti går ind for den frie forhandlingsret, men det er desværre ikke lykkedes for arbejdsmarkedets parter at løse disse problemer.

I ministerens fremsættelsestale står der bl.a.:

»På nuværende tidspunkt har konflikten løbet i næsten 2 uger – med store konsekvenser for det danske samfund. Mange funktioner har været lammet af konflikten, og nu er situationen ved at blive kritisk, fordi konflikten nu for alvor slår igennem. Samtidig er konflikten netop blevet udvidet og omfatter også detailhandelen og elområdet.«

Jamen det er jo også problemer, som alle sammen burde have været løst inden vi nåede så langt som til et lovindgreb, men da de ikke kunne komme længere, kan det da godt være, at det vil være fornuftigt at lade dette lovindgreb finde sted. Men når arbejdsministeren understreger, at problemerne nu er så store, må jeg da spørge: Var disse problemer her ikke

også i sidste uge? Og dér må jeg jo pege på, at problemerne både i landbruget, bl.a. på kyllingefarmene, og med hensyn til rengøring på hospitaler og på skoler også var der i sidste uge.

Og vi kan derfor spørge: Hvorfor kom indgrebet så ikke dengang, men først nu? Eller hvorfor har man ikke gemt indgrebet til næste uge? Skulle det være sådan, at regeringen simpelt hen kommer med indgrebet nu, fordi den er nervøs for afstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj? Det tror jeg og det tror vi i Dansk Folkeparti måske er en af årsagerne til, at vi står med forslaget her i dag.

Der er i arbejdsministerens forslag en ændring om fridage for børnefamilier, og det synes vi er ganske udmærket, og det er vi da glade for kommer med, hvis det her forslag bliver vedtaget. Men når vi nu kommer i udvalget, vil vi selvfølgelig drøfte de spørgsmål, der kan have forbindelse med lovforslaget, og vi vil på vores gruppemøde i morgen tage stilling til, hvordan vi vil behandle det ved den endelige afstemning.

Peter Duetoft (CD):

Når det nu ikke kan være anderledes, er det da godt, at regeringen har vist den handlekraft, som vi synes regeringen har vist både i går og i dag, ja, for så vidt jo allerede, da man gik på banen og bad om at få forligsmanden inddraget. Da tog regeringen jo initiativet, og det var vi godt tilfredse med.

Jeg synes, der har været en del problemer i debatten i dag, for debatten har gået på, at den situation, der er i det danske samfund i dag, har været argumentet for at gribe ind, og dermed er ordfører efter ordfører gået på talerstolen med meldinger om, at så slemt og livstruende er det jo ikke. Men så er der åbenbart nogle, der ikke har hørt, hvad det faktisk var, statsministeren sagde på pressemødet tidligere i dag, og åbenbart også nogle, der ikke har hørt, hvad der foregik her i spørgetiden.

For argumentet var jo netop, at det da godt kunne være, at man kunne leve med situationen i dag – bortset fra kyllingerne, som bestemt døde af det, og hvor jeg syntes, det var pinligt at opleve fagforeningsledere stille sig op og sige, at det gjorde jo ikke så meget, for de skulle jo dø alligevel, for det er bestemt en smuk holdning til dyrevelfærd, må jeg nok sige, men bortset fra det, kan det da godt være, at det ville glide på det niveau – men det, som statsmini-